

Evelien van Dort

Hanne
hockey

Evelien van Dort

Hanne
hockey

*met illustraties van
Kristel Steenbergen*

UITGEVERIJ
CALLENBACH

Wil je meer weten over Evelien van Dort en de boeken die ze heeft geschreven, kijk dan op www.evelienvandort.nl

© Uitgeverij Callenbach – Utrecht, 2017
www.uitgeverijcallenbach.nl

Dit boek is eerder verschenen onder de titel *Hanne krijgt hockeypoints - Hanne's hockeyclub 1* (2011).

Omslagontwerp Mark Hesseling
Illustraties Kristel Steenberg
Layout/dtp Gerard de Groot

ISBN 978 90 266 2243 4
NUR 283
Leeftijd 8+

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1. Hockey is super	5
2. Hanne op hockey	11
3. Tip met stip	17
4. Buurman Knor	21
5. Voorbespreking	27
6. Keepen	31
7. Een super team	37
8. De super stick	40
9. In de tuin	44
10. Hockeytraining	48
11. Meiden tegen de jongens	52
12. De foto	57
13. Ron doet niet mee	62
14. De bus van Knor	65
15. Een spannende wedstrijd	70
16. Op de club	78

1. Hockey is super

'Mam, ik ga wel koffie halen. Op de fiets ben ik in tien minuten bij de supermarkt.'

'Lief van je,' zegt mama. 'Dom dat ik dit vanmorgen vergeten ben.' Ze geeft Hanne een briefje van vijf.

'Neem je het fietspad langs de grote weg? In het sportpark is het mij te stil.'

'Tot zo.' Hanne negeert de vraag en staat al buiten. Ze hoeft geen jas aan, het is lekker weer. Door het open raam boven hoort ze Tom huilen. Haar broertje is pas twee en slaapt 's middags nog. Hanne doet de deur weer open en steekt haar hoofd naar binnen. 'Mam, Tom is al wakker.'

Mama knikt dat ze het gehoord heeft. Hanne zwaait even en pakt haar fiets.

Het fietspad door het sportpark is de snelste route. Mama heeft niet gezegd dat het niet mocht... Overdag is het sportpark inderdaad heel stil, op een paar wandelaars na.

De meeste trainingen zijn aan het einde van de middag en 's avonds. Hanne kijkt op haar horloge. Het is bijna vijf uur, ze kan best door het park fietsen.

Het fietspad slingert door een bosje.

Rechts staat het clubhuis van de korfbal.

Verderop links liggen de hockeyvelden. Die velden zijn altijd groen, het is kunstgras. Katinka en Maud uit haar klas zitten op hockey.

Hanne fietst langs de hockeyclub. Op de parkeerplaats ziet ze een open sportwagen staan. Het is vast de auto van Katinka. Nou ja, van haar moeder. Katinka doet net of het haar auto is.

Als het regent, wordt ze met de auto naar school gebracht. Samen met Coen, haar broer. Dan is de kap van de auto natuurlijk dicht.

Hanne remt af. Om de velden staat een hoog hek. Ze kan door het gaas heen kijken. In de verte staan de meiden om de trainer heen. Ze dragen blauwe trainingsbroeken en gele shirtjes. Ze herkent Katinka aan haar lange blonde paardenstaart. Maud ziet haar staan want ze zwaait. Hanne zwaait terug. Het lijkt haar geweldig om op een sport te zitten. Het liefst een teamsport want dan hoort ze ook bij een team. In haar klas, groep zes, zitten de meeste kinderen op een sport. Ze heeft al een keer bij korfbal gekeken. Het leek haar best leuk, maar ze wil liever een sport waar ze hard mee kan rennen.

Achter het hoge hek staan om te kijken voelt een beetje vreemd. Ze keert haar fiets.

‘Hé Hanne.’ Het is de stem van Katinka.

‘Wil je even mijn polsbandje pakken? Het ligt voor in mijn auto.’

Katinka staat bij het hek. Ze heeft een rood hoofd van het rennen. ‘Oké,’ antwoordt Hanne.

Ze zet haar fiets op de standaard en loopt naar de open wagen. Op de voorstoel ligt een rood bandje. Ze geeft het door het hek aan.

‘Dank je,’ zegt Katinka en doet het bandje om.

Hanne blijft staan. ‘Is hockey leuk?’

‘Wil je ook op hockey?’ vraagt Katinka. ‘Dat had ik echt niet van jou verwacht.’

Ze kijkt alsof ze het maar vreemd vindt.

‘Ik moet het nog thuis vragen,’ zegt Hanne snel. Ze voelt zich een beetje ongemakkelijk door de blik van Katinka.

Maud is ook naar het hek gelopen. Ze hoort dat ze over hockey praten. ‘Ga je op hockey?’ vraagt ze.

‘Misschien,’ antwoordt Hanne.

Katinka trekt Maud aan haar arm mee. ‘Harrie hero wacht op ons.’

Maud draait zich nog even om naar Hanne.

‘Onze trainer heet Harrie,’ legt ze uit. ‘Hockey is leuk. Wil je een keer mee trainen? Papa is onze coach.’

‘En mijn vader is sponsor!’ Katinka draait een rondje. Achterop haar shirtje staan letters. Volvo BV, leest Hanne. ‘Staat goed,’ zegt Hanne. ‘Succes!’

‘Doei.’ De meiden rennen terug naar de training.

Hanne heeft de koffie gekocht en fietst terug naar huis. Ze neemt de kortste route door het park. In een boom fluit een merel.

Het is juist fijn fietsen tussen de bomen, vindt ze. Mama moet niet zo bezorgd zijn. Bovendien fietsen er meer kinderen in het sportpark. Ze passeert een paar jongens met sportkleding aan. Hanne rijdt weer langs de hockeyclub. In de verte ziet ze de meiden rennen. Maud is aardig, ze vroeg of ze een keer mee wilde trainen. Hanne wil best op hockey.

Zou hockey moeilijk zijn? Katinka kan hard rennen, ze is heel sportief. Maud niet, ze is nogal stevig gebouwd. Zo moeilijk kan hockey niet zijn, besluit

Hanne. Ze is goed in gymnastiek op school en ze voetbalt veel op het pleintje achter hun huis.

Thuis haalt ze het pak koffie uit haar fietstas en loopt naar binnen.

‘Bedankt lieverd.’ Mama geeft haar een kus. Tom zit in de kinderstoel een broodje te eten.

‘Mag ik op hockey?’ vraagt Hanne. Mama kijkt haar vragend aan. ‘Hoezo? Ik heb je nooit eerder over hockey gehoord.’

‘Katinka en Maud zitten er ook op. Maud vroeg of ik mee wilde trainen. Haar vader is coach.’

Mama kijkt heel verbaasd. Ze fronst haar wenkbrauwen. ‘Je gaat nooit met die meiden om. Jullie zijn totaal verschillende types. Je hebt zelf gezegd dat je Katinka verwaand vindt.’

‘Oké,’ zegt Hanne. ‘Katinka staat altijd vooraan en ze weet overal iets op te zeggen. Maar Maud is best aardig. En er zitten meer meiden in het team.’

‘Is hockey wel iets voor jou?’

‘Ik kan hard rennen en het lijkt me gewoon leuk om met anderen samen te sporten. Vind je het een gevaarlijke sport? Ik let heus wel op hoor.’

Mama tilt Tom zuchtend uit de kinderstoel.

‘Met kleine Tom kan ik je niet naar training brengen.’

‘Ik kan toch zelf fietsen.’

‘Hockey is vast een dure sport.’

Is dat de reden dat mama niet zo enthousiast is? Hanne heeft al een oplossing. ‘De vader van Katinka is sponsor. Haar team draagt bedrukte shirtjes. Dan is de kleding toch gratis. Een stick is een soort stok. Het is vast niet zo duur.’

Mama kijkt haar lachend aan.

'Je hebt je tanden er al ingezet,' zegt ze. 'Je kunt misschien een keer meedoen. Dan weet je of je het echt wilt.'

Hanne geeft mama een kus.

*Ron lacht naar Hanne en Hanne lacht
blij terug. Ze voelt zich helemaal te gek.
Hockey is echt leuk!*

Hanne gaat op hockey! Ze vindt het erg leuk, maar ze moet wel wennen aan haar team. Katinka, de aanvoester, wil alles bepalen. En Maud, de dochter van de coach, speelt volgens haar eigen regels. Gelukkig komt Ron in haar straat wonen, hij zit ook op hockey en geeft haar tips. Hanne vindt Ron erg leuk, en geniet van de trainingen en wedstrijden. Zal ze haar plekje kunnen vinden in het team en haar onzekerheid overwinnen?

UITGEVERIJ
CALLENBACH

ISBN 978 90 266 2243 4 NUR 282

9 789026 622434
www.uitgeverijcallenbach.nl